

دولت سیزدهم با شعار «دولت مردمی، ایران قوی»، مرام‌نامه حرکت خود را «توجه به جمهوریت»، در سال‌های آینده قرار داده است. در حقیقت، گرانیکاه قوی شدن ایران را تمرکز بر ظرفیت عظیم مردم قرار داده است و این یعنی انتخاب استراتژی درست و اصولی.

آنچه که سبب شده تا نحوه حکمرانی جمهوری اسلامی ایران، از سایر کشورها متمایز شود، حضور هوشمندانه مردم در عرصه‌های مختلف است. الگویی که در ادبیات غربی اصطلاحاً آن را جامعه‌محور (community base) می‌نامند و بسیاری از کشورهای جهان، حتی با وجود پیشرفته‌ترین نظام‌های حکمرانی، در تلاش برای رسیدن به چنین الگویی هستند. نقطه قوتی که نشأت گرفته از فرهنگ اسلامی - ایرانی و برگرفته از روحیه «تعاون»، همدلی، همیاری و حمایت از یکدیگر برای تأمین نیازهای خود و دیگران بوده و همخوان با فطرت انسانی است.

قطعاً می‌توان گفت که یکی از دو بال حکمرانی انقلاب اسلامی، توجه ویژه به مفهوم جمهوریت، یعنی مردمی بودن و مردمی ماندن آن است. مفهومی که در برخی از شئون حکمرانی طی ۴۳ سال گذشته در حوزه‌های مختلفی چون دفاع و امنیت (تحت عنوان استراتژی دفاع همه جانبه دوران دفاع مقدس) یا در حوزه سیاست (با نماد انتخابات و مشارکت سیاسی) بروز و ظهور پیدا کرده و در مواردی همچون اقتصاد مورد غفلت قرار گرفته است. اما سؤال اساسی این است که «مفهوم جمهوریت» چگونه می‌تواند در لایه‌های مختلف حکمرانی ترجمه و عملیاتی شود؟

دولت سیزدهم و نگاه به مردم

از سوی دیگر، جمهوریت، طی سال‌های پس از انقلاب، فراز و فرودهای فراوانی را به چشم دیده است؛ به گونه‌ای که بدترین دوران «نگاه به ظرفیت

